

ΛΟΓΟΣ ΕΒΔΟΜΟΣ: Η ένδεια είναι ευεργεσία του Θεού (Αγ. Συμεών ο Νέος Θεολόγος)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 10 Δεκεμβρίου, 2010

α'. Ότι δια την υπερβολικήν αγάπην όπου έχει ο Θεός εις τους ανθρώπους έβαλεν αυτούς εις πολλά, και διάφορα περιστατικά.

β'. Και ότι η ένδεια είναι η ευεργεσία του Αγίου Θεού.

γ'. Και ότι εκείνος οπού φεύγει την ένδειαν, αποβάλλει τον χριστιανισμόν, και δεν θέλει να είναι χριστιανός.

δ'. Και ότι ανάγκη είναι να έχουν οι χριστιανοί θλίψεις και βάσανα.

Α'. Ο Θεός ο φιλόανθρωπος εσυγχώρησε να περικυκλώσουν τον άνθρωπον, αφ' ου εξέπεσεν από την χάριν του, **φόβοι πολλοί**, και διάφορα περιστατικά, και θλίψεις, και βάσανα. Και τον άφησε να ενοχλήται, και να ταράττεται από όλα τα μέρη, και να πολεμήται από τον ίδιον τον εαυτόν του. **Η δε αιτία όπου το έκαμεν αυτό, είναι θαυμαστή, και γεμάτη από αγάπην, και αγαθότητα.** Ότι καθώς ένας υπέρπλουτος άνθρωπος όπου να έχη υιόν αγαπητόν, και δια την πολλήν αγάπην όπου έχει εις αυτόν, **δεν θέλει να ευρίσκη, ή να πέρνη άλλοθεν ο υιός του**, μήτε φαγητά, μήτε ποτά, μήτε φορέματα, μήτε υποδήματα, μήτε καμμίαν άλλην απόλαυσιν, και άνεσιν, αλλά θέλει να λαμβάνη όλα αυτά από τον πατέρα του μόνον, δια να ευρίσκεται πάντοτε κοντά του, και να αναπαύεται εις τα γόνατά του.

Και αν ίσως καμμίαν φοράν συμβή **να φύγη από τον πατέρα του ο υιός**, και θελήση να πάρη από άλλον όλα του τα χρειαζόμενα, κάνει τρόπον ο πατήρ του, ή να μη τα ευρίσκη τελείως ο υιός του, ή αν τα ευρίσκη να τα λαμβάνη με κόπον, και πόνον, και θλίψιν. Μάλιστα παραγγέλλει ο πατήρ όλους όσοι είναι εις την εξουσίαν του, εάν ίδουν τον υιόν του όπου να περιπατή εδώ και εκεί μακριά από τον πατέρα του, **να τον διώχνουν**, και να τον λυπούν εις κάθε πράγμα, δια να γυρίση εξ ανάγκης, και μη θέλωντας εις τον πατέρα του, και να αναπαύετε εις αυτόν όπου του ηγάπησε πολλά, μη ευρίσκωντας την ανάπαυσίν του εις άλλο μέρος.

Τοιουτωτρόπως έκαμε και ο Θεός εις τον άνθρωπον, δια να μην ευρίσκη ανάπαυσιν εις την παρούσαν ζωήν, και εις τα πράγματα του κόσμου, (ότι όλα αυτά είναι ματαιότης) και να **αναγκάζεται να γυρίζη πάλιν** προς τον αγαθόν Θεόν, και κύριον, και δεσπότην, και πατέρα, και προνοητήν, και κηδεμόνα, και λυτρωτήν, και σωτήρα του, και να ευρίσκηται κοντά του. Όστε και αυτός ο άνθρωπος να ευρίσκη ανάπαυσιν, και ο Θεός, και πατήρ του να **απολαμβάνη** πάντοτε τον υιόν του, και να χαίρεται εις ούτον.

Ότι ο άνθρωπος πριν της **παραβάσεως** ήτον εις κάθε ευτυχίαν, και είχε μεγάλην ανάπαυσιν, και εχαίρετο μέσα εις τον παράδεισον, χωρίς καμμίαν θλίψιν, και λύπην, και μήτε ίξευρε παντελώς τι πράγμα είναι η λύπη. Όμως από την **απροσεξίαν** όπου είχε δια την μεγάλην ευτυχίαν του, ήλθεν εις επιθυμίαν να απολαύση εκείνα όπου ήσαν ανώτερα από λόγου του, και υπέρ την δύναμίν του, και ηθέλησε να γένη Θεός κατά την συμβουλήν του διαβόλου.

Δια τούτο παρευθύς, όπου ηθέλησε να επιχειρισθή τα αδύνατα, έχασεν εκείνην την μεγάλην ευτυχίαν, και ανάπαυσιν όπου είχε, και έγινε ενδεής εις πολλά, και όσην πλουσιότητα είχε πρώτον, **εις άλλην τόσην ένδειαν, και πτωχείαν εκατήντησεν ύστερον**, και έλαβε την παιδευσιν της υπερηφανίας, από την οποίαν επαρακινήθη, και αυθαδίασε να επιχειρισθή εκείνο το μεγάλο, και τολμηρόν επιχείρημα. **Ότι τρόπον τινά ωσάν να εχόρτασεν από την ευτυχίαν εκείνην όπου του εχάρισεν ο Θεός, και την εκαταφρόνησε πλέον, και ηθέλησε το ανώτερον.**

Αφ' ου δε έγινε ενδεής, δοκιμάζει κόπους πολλούς, και πόνους και μόχθους δια την

χρείαν, και ένδειαν του, και μην έχοντας τα χρειαζόμενα, καθώς θέλει, λυπείται, και θλίβεται, και αδημονεί, και **θέλωντας να μην ευρίσκεται εις ένδειαν, κάμνει μεγάλους αγώνας, δια να ζη πλουσιοπάροχα**, και άπ' αυτήν την αιτίαν παρρακινούμενος, **γίνεται κλέπτης, ή κρυφός, ή φανερός, και αδιάντροπος, πέρνωντας τα ξένα πράγματα, και πλεονέκτης, και άδικος, και άρπαξ, και ζηλεύει, και προδίδει, και κατηγορεί, και μάχεται, και φυλάττει έχθραν, και πολεμεί, και επιβουλεύεται, και κάνει εκοίκησιν, και φιλονεικά, και ψεύδεται, και κάνει όρκους, και φονεύει, και καταφρονεί και αυτόν τον Θεόν όπου του εδιώρισεν εις την παρούσαν ζώην δια προσωρινήν κόλασιν, την ένδειαν, την οποίαν επροξένησεν εις το ανθρώπινον γένος η παράβασις του Αδάμ.**

Και τοιουτωτρόπως κάμνωντας γίνεται εχθρός του Θεού, και εναντιώνεται εις την προσταγήν του, όπου εδιώρισε να είναι ενδεής, και αυτός γίνεται πλούσιος, και ευτυχισμένος. Και δια τα πλούτη του γίνεται κενόδοξος, και υπερήφανος. **Έπειτα τι ακολουθεί;** το Κύριος υπερηφάνοις αντιτάσσεται, και καταντά το τέλος του εις την ομοίαν καταδίκην όπου ήλθε και ο διάβολος ο αποστάτης, του Θεού.

Β'. Πρέπει λοιπόν να ιξεύρωμεν, ότι την ένδειαν την έδωκεν ο Θεός δικαίως εις ημάς δια τιμωρίαν προσωρινήν, και δια τούτο πρέπει να την υπομένωμεν με ευχαριστίαν, δια να σύρωμεν εις τον εαυτόν μας με τούτο την ευσπλαγχνίαν, και το έλεος, και την πρόνοιαν του Θεού. Ότι εκείνον όπου αγαπά ο Κύριος τον παιδεύει, δια να ταπεινωθή με την παιδευσιν εκείνην της ένδειας, και να μακρύνη από την υπερηφάνιαν.

Και μαστιγοί πάντα υιόν, ον παραδέχεται, με διαφόρους αρρώστιας, και θλίψεις, δια να τον συμμαζώξη κοντά του, **και να τον έχη μαζή του.** Και δια τους αγώνας, και πόνους όπου υπομένει με ευχαριστίαν, να τον στεφανώση με τον στέφανον της υπομονής, και να τον κάμη υιόν του θετόν. Διότι η παράβασις του Αδάμ δεν ακολούθησεν από άλλο τίποτε, παρά με το να είχεν όλα τα αγαθά με πλουσιότητα, και χωρίς κόπον. **Δια τούτο κάθε ένας όπου σπουδάζει να αποφύγη την ένδειαν (την οποίαν δεν είναι δυνατόν να την αποφύγη τινάς ποτέ) φαίνεται πως εναντιώνεται εις τον Θεόν**, και τρόπον τινά αγωνίζεται να χαλάση την απόφασιν του Θεού όπου επρόσταξε να τρώγωμεν το ψωμί μας με τον ιδρώτα του προσώπου μας, έως όπου να αποθάνωμεν.

Επειδή λοιπόν εις την παρούσαν ζωήν εδόθη εις όλους τους ανθρώπους η ένδεια, ωσάν μία πρόσκαιρος κόλασις φυσική, **εκείνος όπου αγωνίζεται να την αποφυγή θέλει καταντήσει εις την αιώνιον κόλασιν (1) ότι δεν είναι δυνατόν να αποφυγή τινάς με άλλον τρόπον την ένδειαν της παρούσης ζωής, έξω μόνον με αρπαγάς, και αδικίας, και πλεονεξίας.** Και η ευτυχία, και τα πλούτη, φυσικά προξενούν την υπερηφάνειαν, όπου είναι η αρχή της αμαρτίας, και δια να πέση κάτω να κρημνισθή η υπερηφάνια, πέρνει τον υπερήφανον εις την εξουσίαν της η αισχροουργία, ήγουν τον κυριεύουν τα **σαρκικά πάθη, τα οποία προέρχονται από ανοησίαν και διαφθοράν ορθού λογισμού.**

Γ'. Όθεν κάθε χριστιανός όπου πάσχει να αποφυγή την ένδειαν, είναι φανερόν πως δεν θέλει να είναι αληθινός χριστιανός. Ότι ο αληθινός χριστιανός είναι αδύνατον να είναι χωρίς, ένδειαν. Διατί ο Υιός και ο Λόγος του Θεού, και Θεός όπου έγινεν Άνθρωπος όμοιος με ημάς, δια να αναπλάση την ανθρωπίνην φύσιν, δεν εχάλασεν απλώς και ως έτυχε ταις απόφασές του, ήγουν την φθοράν, και τον θάνατον όπου έδωκε δια τιμωρίαν του Αδάμ, όπου παρέβη την εντολήν του· *ότι και το, εν ιδρώτι του προσώπου σου φαγή τον άρτον σου· και το, γη, ει, και εις γην απελεύση,* μένουν δια πάντα εις τους ανθρώπους. Άλλα κάνωντας εκείνους όπου πιστεύουν εις την ένσαρκον οικονομίαν του, κοινωνούς μετόχους της εδικής του δυνάμεως, ως Θεού δυνάμεως, και της εδικής του σοφίας, ως Θεού σοφίας, τοιουτωτρόπως εχάλασε ταις απόφασες όπου είπαμεν δια μέσου πολλών παθημάτων και θλίψεων, έως και δια του σταυρού άτιμου θανάτου, γενόμενος εις ημάς τύπος και παράδειγμα αυτός πρώτος ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός.

Ομοίως και οι Απόστολοι, και όλοι οι αληθινοί χριστιανοί λαμβάνοντες με την χάριν του Χριστού μεγάλην δύναμιν, υπομένουν μετά χαράς τας θλίψεις, και τους πειρασμούς, και καρποφορούν με πολλήν υπομονήν. Δια τούτο και οι Μάρτυρες **δεν επαρακαλούσαν τον Χριστόν, να τους γλυτώση από τα παιδευτήρια, και τα βάσανα** του μαρτυρίου, ούτε οι Ασκηταί εξητούσαν να τους ελευθερώση από τους πόνους, και μόχθους της ασκήσεως, αλλά επαρακαλούσαν να τους δώση υπομονήν πολλήν, και με υπομονήν μεγάλην αγωνίσθησαν τον αγώνα του μαρτυρίου, και της ασκήσεως, δια να λάβουν εις την μέλλουσαν ζωήν τον μισθόν κατά τον κόπον τους, δια τούτο και ο Θεός λέγεται Θεός της **υπομονής** και της **μακροθυμίας**.

Δ'. Λοιπόν εις κάθε θεοσεβή είναι αναγκαία κάθε θλίψις, και στενοχώρια, και λύπη. Ότι προ του να δοκιμάση τινάς τους πειρασμούς δεν ημπορεί να τους καταλάβη, και

να τους γνωρίση, καθώς πρέπει, αλλά όταν τους δοκιμάση, και τους γνωρίση, και ελευθερωθή από αυτούς, τότε **ευχαριστεί** εκείνον όπου τον ελευθέρωσε. Διατί εκείνος όπου είναι απείραστος, και δεν εδοκίμασε πειρασμούς, είναι αμελής εις το να ευχαριστή τον Θεόν, από τον οποίον φυλάττεται, και μένει απείραστος. Αμή οπόταν πέση εις πειρασμούς, και ελευθερωθή, τότε του ευχαριστεί πολλά. Ει δε και ευρεθή τινάς όπου να ευχαριστή τον Θεόν πάντοτε, χωρίς να δοκιμάση πειρασμούς, όμως δεν του ευχαριστεί τόσον πολλά, και με τόσην προθυμίαν, με όσην τον ευχαριστεί εκείνος όπου ελευθερωθή από θλίψεις, και πειρασμούς.

Ωστε όπου αναγκαίον, και χρειαζόμενον είναι, να πέση κάθε χριστιανός εις πειρασμούς και θλίψεις, και στενοχωρίας, και λύπαις, δια να γνωρίση την δύναμιν του Θεού, και να τον ευχαριστή εξ όλης του της ψυχής, και εξ όλης του της διανοίας, και εξ όλης του της δυνάμεως. **Και μάλιστα εκείνος όπου έχει άνεσιν, και δεν έχει πειρασμόν, είναι υποκείμενος εις δύο μεγάλα κακά.** Το ένα όπου δεν ευχαριστεί τον Θεόν εξ όλης του ψυχής και καρδιάς, και το άλλο όπου καταγίνεται ο νους του εις φροντίδας ματαίας, και ανωφελείς. **Αν ίσως ο Αδάμ ευχαριστούσε τον Θεόν εις καιρόν, όπου ευρίσκετο εις μεγαλωτάτην ανάπαυσιν, και ανεκκλάητον χαράν, βέβαια δεν ήθελε πλανηθή, μήτε ήθελε δεχθή ποτέ εκείνην την πονηράν συμβουλήν του διαβόλου, μήτε ήθελε επιθυμήση να γένη Θεός.**

Δια τούτο και ημείς καθώς χρειαζόμεθα την αναπνοήν του αέρος, τοιουτωτρόπως χρειαζόμεθα και την ευχαριστίαν του Θεού, εάν θέλωμεν να μη πέσωμεν εις πειρασμούς, και θλίψεις, και λύπας. Όθεν ας ευχαριστούμεν, αδελφοί μου, εις όλα τον Θεόν, και ας υπομένωμεν **αγογγύστως** κάθε πειρασμόν, και θλίψιν, εν Χριστώ Ιησού τω Κυρίω ημών, ω η δόξα εις τους αιώνας.

Αμήν

(1) Το αυτό λέγει και» ο μέγας Αθανάσιος εις τον περί παρθενίας λόγον. Ο έχων ανάπαυσιν εν τω κόσμω τούτω, την αιώνιον ανάπαυσιν μη ελπίζέτω λαβείν· η βασιλεία γαρ των ουρανών ουκ εστι των αναπαυομένων ενθάδε, άλλ' εκείνων εστί των εν θλίψη πολλή, και στενοχωρία διαζάντων τον βίον τούτον.

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

(ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ: ΣΥΜΕΩΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ "ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ", ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΒΑΣ. ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ)

(Πηγή ηλ. κειμένου: "Αντιαιρετικόν Εγκόλπιον")